

Alle Helgens dag

DDS 571 Den store vide flok vi se

DDS 556 I himmelen, i himmelen

DDS 575 Din fred skal aldrig vige

DDS 541 Vær du mig nær, når aften sænker sig

DDS 217 Min Jesus lad mit hjerte få

DDS 732 Dybt hælder året i sin gang

Prædiken:

Der kan være god grund til at dvæle over ordet "salig". Jesus gentager det 9 gange i sin tale. Ordet salig i denne sammenhæng betyder, at man står i en særlig heldig situation. En tilstand som kan vække misundelse, hos dem der ikke har den. Et menneske der er saligt, er et menneske, som er særligt begunstiget.

Nogen af de ting, som Jesus behæfter med at være en begunstiget situation, skriger nærmest som en dårlig vittighed. Hvornår skulle man synes, at det var særligt heldig situation at stå i, hvis man bliver forfulgt? Skulle det være et heldigt sted at stå i livet? Hvem ville lige frem ønske at føres ind i sorgen? Hvem vil ligefrem sige ud fra et menneskeligt perspektiv, at åndelig fattigdom er et sted man søger?

Fattigdom kan vi have en tendens til at behæfte med noget negativt, især i vores overflodstilværelse. Fattigdom kan næsten blive synonymt med et karakterbrist. Men at være fattig i ånden er ikke et karakterbrist, men snarere det modsatte. Det er en positiv åndelig orientering, hvor menneske forstår sig skabt til at leve dybt afhængigt af Gud. Det er det menneske, som ikke vil leve uden den almægtiges tilstedeværelse. Det modsatte af at være fattig i ånden, det er at være selvbestaltet. Kun den åndelige fattige bliver åndelig rig. Vejen til åndelig rigdom går gennem åndelige fattigdom.

Apostlen Paulus siger til Timotheus: "Dem, der er rige i den nuværende verden, skal du byde, at de ikke må være overmodige og ikke skal sætte deres håb til usikker rigdom, men til Gud, som rigeligt skænker os alt, hvad vi behøver."

Når vi rammes på en sådan måde i livet, at vi bliver trængt op i en krog, så er der en mulighed for at vores hovmod og selvtilstrækkelighed flygter. I den situation finder vi, at de to tvillinger ikke er os nogen nytte. Når hovmodet og selvtilstrækkelighed flygter, så er der plads i vores "indre hus" til Guds visdom, hans hjælp og lys.

De passive former i saligprisninger er udtryk for at trøsten er Guds gave. Det at blive kaldt et Guds barn, det at blive mættet, det er noget Gud gør. Det er ikke naturlove. Gaverne er hans. Det er en nådeslov. Det er ham der trøster, mætter, giver os arven, kalder os sine børn og skænker os himmeriget.

Jeg vil gerne lade et par ord falde til jer, der vandre med tunge fødder i livet. Jeres skridt er mere opslidende end andre I vandrer sammen med. I kan sikkert opleve, at de skridt I tager, dem tager andre ti af uden nævneværdig besvær. Det kan være du har mistet en du elsker, og du synes livet ikke er det samme, og det er blevet svære at leve. Det kan også være du er ramt af dybe bekymringer i livet, så dit liv er ramt af et langt suk. Du ser ikke med glæde og forventning til fremtiden, som du ellers gjorde. Måske er det helbredet der har isoleret dig fra en livsudfoldelse, som du tidligere fandt stor glæde i. Måske kæmper du for at komme ud af et mørke, du selv har ledt dig selv ud i. Måske du kæmper for at holde fast i troen - troen på Gud og godheden.

Lidelserne, bekymringer og sorgen skal ikke have eneret på taletid i vores liv. De skal ikke bestemme alene, hvor vi skal se hen. Det er vigtigt, at vi ser hen på Kristus, og ser det håb og de gaver han hele tiden rækker os. Ser vi mørke, så ser han lys.

I vores lidelser tror jeg også den opstandne Kristus siger til os, se på mine lidelser. Ikke fordi det at flytte opmærksomhed er et mål i sig selv. Kristi død kan ikke reduceres til psykoterapi. Kristi død og lidelse er helbredende lidelse. Ved hans så blev vi helbredt. Ved hans død fik vi fred. Ved hans død blev vi frikendt. Vores lidelser fortæller os, at vi kan være under nedbrydning, men Kristi lidelser spår os, at vores lidelser går mod ende. Efter lidelsens ende er der lys. Men også i lidelsen er der en anden virkelighed at gribe. Der er fred og nådesvirkninger at hente nu.

Kristus er Herre over både døde og levende. Dette kan ikke siges eller forstås ud fra vores jordiske og menneskelige begrænsninger. Hvis vi gjorde det ville det slet ikke give mening, at sige er Kristus er Herre over døde. For de døde er alting jo dødt. Men hvis Kristus virkelig er Herre over døde og levende set med himlens og Guds perspektiv. Så er Kristus lige så levende for de døde som de levende. Derfor giver det mening i den kristne begravelse, at vi siger til den døde: "af jorden skal du igen opstå".

Kristus sejrede ikke over sine fjender i livet, men besejrede dem i døden. Døden var ikke et tomrum. Det var en kampplads, hvor Kristus førte livet til sejr. Vi må se døden og de døde i lyset af den vision Kristus havde og forsat har. Døden er derfor ikke så meget mere død, men snarer liv. Vi venter at døden skal opsluges af livet. Døden er en aktiv fjende i denne verden, og det er også den sidste fjende vi skal møde, men det er en fjende, som er mærket af Kristi liv. Vi tror, at Kristi liv er stærkere end døden. Vi må ikke give os selv grund til at tro noget andet.

Mørket er ikke mørke for dig, natten er lys som dagen, mørket er som lyset." Sådan siger salmisten. Det mørke som rammer os i livet, ser vi kun som mørke. Men fordi Kristus er gået igennem lidelse, mørke, trængsel og forladthed, så er vores mørket blev mærket med lyset. Ethvert mørke for os som kristne, og som vi bliver ramt af i livet, det er med Kristus ramt af et evigt lys.

Vi kan sukke i lidelserne, men vi skal gribe det levende lys Kristus rører os med i dag. Amen.

Nadverord:

Håbets Gud fylde jer med al glæde og fred i troen, så at I bliver rige i håbet ved Helligåndens kraft!

For et træ er der håb, hvis det fældes, kan det skyde igen; det holder ikke op med at sætte friske skud.

Dog ved jeg, at min løser lever, til sidst skal han stå frem på jorden.

Kun hos Gud finder min sjæl ro, for mit håb kommer fra ham.

Jeg håber på Herren, min sjæl håber; jeg venter på hans ord

Herren er god mod den, der håber på ham, mod det menneske, der søger ham.

Til det håb er vi frelst! Men et håb, som man ser opfyldt, er ikke noget håb; for hvem håber på det, man kan se?

Lad os holde urokkeligt fast ved bekendelsen af vort håb, for Han, som gav os løftet, er trofast.